

2. Otrais pamats arī attiecas uz Regulas Nr. 1306/2013 41. panta 1. punkta pārkāpumu. Pat ja attiecīgās valsts tiesību normas attiektos uz šā veida subsīdiju (*quod non*), daļa apturēto maksājumu attiecoties uz projektiem, kuriem šīs normas nav piemērojamas *rationae temporis*.

(¹) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 1306/2013 (2013. gada 17. decembris) par kopējās lauksaimniecības politikas finansēšanu, pārvaldību un uzraudzību un Padomes Regulu (EEK) Nr. 352/78, (EK) Nr. 165/94, (EK) Nr. 2799/98, (EK) Nr. 814/2000, (EK) Nr. 1290/2005 un (EK) Nr. 485/2008 atcelšanu (OV 2013, L 347, 549. lpp.).

Prasība, kas celta 2020. gada 7. februārī – IM/EIB un EIF

(Lieta T-80/20)

(2020/C 103/53)

Tiesvedības valoda – franču

Lietas dalībnieki

Prasītājs: IM (pārstāvis: D. Giabbani, advokāts)

Atbildētāji: Eiropas Investīciju banka un Eiropas Investīciju fonds

Prasījumi

Prasītāja prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- pieņemt celto prasību;
- apmierināt celto prasību;
- nospriest, ka IM no atlases procedūras ir izslēgts prettiesiski un pieļaujot pilnvaru nepareizu izmantošanu;
- nospriest, ka jaunā ģenerāldirektora atlases procedūra ir jāatzīst par spēkā neesošu, un tādējādi arī 2019. gada 13. decembrī paziņotā jaunā ģenerāldirektora iecelšana arī ir jāatzīst par spēkā neesošu;
- līdz ar to pasludināt Eiropas Investīciju fonda jaunā ģenerāldirektora iecelšanu par atceltu;
- piespriest atbildētājiem atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītājs izvirza četrus pamatus.

1. Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka ir pārkāpts Eiropas Investīciju fonda statūtu 20. pants, saskaņā ar kuru “ģenerāldirektoru ieceļ augstākais uz pieciem gadiem, un viņu var iecelt amatā atkārtoti”.
 2. Ar otro pamatu tiek apgalvots, ka neesot ievērota 2014. gada 5. marta vēstule par prasītāja pieņemšanu darbā un šīs vēstules pielikums, jo no šiem dokumentiem un no prasītāja amata pilnvaru pagarināšanas ilgāk par 2017. gada 15. martu izrietot piekrišana, kas viņam piešķir tiesības strādāt līdz 67 gadu vecuma sasniegšanai un pat ilgāk.
 3. Ar trešo pamatu tiek apgalvots, ka pret prasītāju esot tikusi vērsta tieša diskriminācija viņa vecuma dēļ. Prasītājs uzskata, ka, noraidīdama viņa kandidatūru, balstoties tikai uz prasītāja vecumu, atlases komisija esot pārkāpusi nediskriminācijas principu.
 4. Ar ceturto pamatu tiek apgalvots, ka neesot ievērota prasītāja konfidencialo un personas datu aizsardzība. Prasītājs uzskata, ka, balstīdama savu lēmumu uz vēstules par prasītāja pieņemšanu darbā saturu, atlases komisija esot atzinusi, ka tā ir iepazinusies ar dokumentu, kuram šai komisijai nebija tiesību piekļūt un kurā ir atspoguļoti prasītāja personas dati.
-